

รายงาน

ของ

คณะกรรมการการเลือกตั้ง

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
การทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ....

วุฒิสภา

สำนักกรรมการ ๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน

*****

ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลา
การพิจารณาออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน

(สำเนา)
บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม

การทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. .... วุฒิสภา

ที่ สว ๐๐๑๐.๑๐/ (ร ๓๘)

วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่อง รายงานการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้
บุคคลสูญหาย พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา โดยคณะกรรมาธิการวิสามัญคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. พลเอก กนิษฐ์ ชาญปรีชญา
๒. นางสาวจรรยาพร พงศาวสีกุล
๓. พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร
๔. ว่าที่ร้อยตรี ธนกฤต จิตรอารีย์รัตน์
๕. พลเอก นพดล อินทปัญญา
๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญส่ง ไข่เกษ
๗. นายประมาณ สว่างญาติ
๘. นางสาวปิยฉัญญ์ วันเฉลิม
๙. นางผาณิต นิตินันท์ประภาศ
๑๐. คุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์
๑๑. นายพลเดช ปิ่นประทีป
๑๒. พลเอก พิสิทธิ์ สิริธินทร
๑๓. นายภาณุ อุทัยรัตน์
๑๔. นายเรืองศักดิ์ สุวารี
๑๕. นางวรวรัตน์ อติแพทย์
๑๖. นายวัลลภ นาคบัว
๑๗. ศาสตราจารย์พิเศษวิศิษฎ์ วิศิษฎ์สรอรรถ
๑๘. พลเอก วีรณ ฉันทศาสตร์โกศล
๑๙. นายวุฒิพันธุ์ วิชัยรัตน์

- ๒๐. นายสมชาย แสวงการ
- ๒๑. พลตำรวจโท สมบัติ มลิณฑจินดา
- ๒๒. นางสุนี จึงวิโรจน์
- ๒๓. นายสุรเดช จิรฐิติเจริญ
- ๒๔. นายสุวรรณ เลิศปัญญาโรจน์
- ๒๕. พลตำรวจเอก อุดลย์ แสงสิงแก้ว

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

(ลงชื่อ) พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์

(ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม

การทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ....

วุฒิสภา

สำเนาถูกต้อง

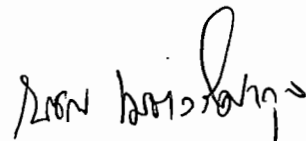
(นางสาวบุษยพรรณ ปักกระโน)

ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม

การทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ....

วุฒิสภา

(นายณธกร เมธาวริศากุล)

ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม

การทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ....

วุฒิสภา

สำนักกรรมาธิการ ๒

ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๘๖ - ๗

บุษยพรรณ พิมพ์

ณธกร/วรารัตน์/ณัฐธนิษา ทาน ๑

คณะกรรมการตรวจทานร่างรายงานฯ ทาน ๒

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
การทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ....
วุฒิสภา

ตามที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วันทำการ ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๒๕ วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัติมาถึงวุฒิสภา (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษ อีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๓๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว ปรากฏผล
ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตำแหน่งต่าง ๆ จากกรรมการวิสามัญ
ดังนี้

๑.๑ พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์	เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๒ นายสมชาย แสวงการ	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่หนึ่ง
๑.๓ นางผาณิต นิติทัณฑ์ประภาศ	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่สอง
๑.๔ นายภาณุ อุทัยรัตน์	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่สาม
๑.๕ นางวรารัตน์ อติแพทย์	เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๖ นางสาวจรรยาพร พงศ์วสีกุล	เป็นรองเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๗ นางสาวปิยฉวีวัชรุ์ วันเฉลิม	เป็นโฆษกคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๘ พลเอก นพดล อินทปัญญา	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๙ คุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๑๐ นายพลเดช ปิ่นประทีป	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการวิสามัญ

๑.๑๑ พลตำรวจเอก อุดุลย์ แสงสิงแก้ว

เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการการวิสามัญ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญได้มีมติแต่งตั้ง นางสาวบุษยพรรณ ปีกการะโน นิตกร
เชี่ยวชาญ/นักกฎหมายนิติบัญญัติ ชั้นที่ ๒ และนายณธกร เมธาวริศากุล นิตกรชำนาญการ สำนักกรรมการ ๒
ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญ ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒
ข้อ ๘๗ วรรคสี่

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

กระทรวงยุติธรรม

กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

(๑) นายเกิดโชค เกษมวงศ์จิตร

รองอธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

(๒) นางสาวนรีลักษณ์ แพไชยภูมิ

ผู้อำนวยการกองสิทธิมนุษยชน

ระหว่างประเทศ

(๓) นางสาวฉัตรภรณ์ ดิษฐศรีพร

นักวิชาการยุติธรรมชำนาญการ

(๔) นางธัญสุดา หน่อแก้ว

นักวิชาการยุติธรรมชำนาญการ

(๕) นางนิริวดี พรหมอาจ

นักวิชาการยุติธรรมปฏิบัติการ

(๖) นายศุภณัฐ แก้วเล็ก

นักวิชาการยุติธรรมปฏิบัติการ

๔. ผู้ซึ่งคณะกรรมการการวิสามัญได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น ดังนี้

สำนักนายกรัฐมนตรี

กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ ส่วนหน้า

(๑) พลเรือตรี วรพล สิทธิจิตต์

ผู้อำนวยการสำนักกฎหมายและสิทธิมนุษยชน

(๒) นายอภิรัชศักดิ์ รัชนิวงค์

ผู้อำนวยการสำนักงานยุติธรรมจังหวัดยะลา

อนุกรรมการคัดกรองกรณีถูกกระทำทารุณ

และถูกบังคับให้หายสาบสูญ

(๓) พันเอก ภาสาร ฌ ตะกั่วทุ่ง

รองผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย

เขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

(๔) พันโท นรบดี บัวสุวรรณ

รองหัวหน้ากองกฎหมาย

สำนักกฎหมายและสิทธิมนุษยชน

(๕) พันตำรวจเอก รัชชี มั่นจิตร

ผู้กำกับกองกำกับการชักถาม ๒

กองบังคับการสืบสวนสอบสวน

จังหวัดชายแดนภาคใต้

(๖) พันตำรวจโท เสกสันต์ คงคีน	รองผู้กำกับการ (สอบสวน) กลุ่มงานสอบสวน กองบังคับการสืบสวนสอบสวน จังหวัดชายแดนภาคใต้
(๗) ร้อยเอก กฤษณา ดิสโร	นายทหารพระธรรมนูญ ประจำกองคดีและคดีพิเศษ สำนักกฎหมายและสิทธิมนุษยชน

กระทรวงกลาโหม

กรมพระธรรมนูญ

(๑) พลตรี นิติน ออรุ่งโรจน์	หัวหน้าอัยการทหาร
(๒) พันเอก เสนีย์ พรหมวิวัฒน์	ผู้อำนวยการกองแผนและกำลังพล
(๓) พันโท สาทิส มโนภินิเวศ	หัวหน้าแผนกกฎหมายระหว่างประเทศ กองกฤษฎีกาทหารและการต่างประเทศ
(๔) พันตรี พรรณฤทธิ วิเชียรสรรค์	หัวหน้าวิชาการ ค้นคว้า และนิติบัญญัติ

กระทรวงการต่างประเทศ

กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย

- นางสาวสุทธาทิพย์ ภาทิตต์พันธ์	นักการทูตชำนาญการพิเศษ

กรมองค์การระหว่างประเทศ

- นางสาวอดิگانต์ ดิลกวัฒนา	นักการทูตชำนาญการ (ที่ปรึกษา)

กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์รณกรณ์ บุญมี	อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์

กระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง

(๑) นายมานะ สิมมา	ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง
(๒) นายนิติกร ทองแดง	หัวหน้ากลุ่มงานสืบสวน สำนักการสอบสวนและนิติการ
(๓) นายวศินระพี ไผ่ประดิษฐ์	หัวหน้ากลุ่มงานสอบสวนคดีอาญา บางประเภท ๒ สำนักการสอบสวน และนิติการ

(๔) นางสาวอภิราภา เหลืองวิสัย	หัวหน้ากลุ่มงานกฎหมายกระบวนการยุติธรรมทางอาญา
(๕) นายศักดิ์สิทธิ์ ภูมุลเมือง	สำนักการสอบสวนและนิติการ
(๖) นายจิราวัฒน์ แจ่มซึ่งสมบูรณ์	นิติกรชำนาญการ
	เจ้าพนักงานปกครองปฏิบัติการ

กระทรวงยุติธรรม

กรมราชทัณฑ์

(๑) นายณรงค์ จุ้ยเสี่ย	รองอธิบดีกรมราชทัณฑ์
(๒) นายโยธิน บุญญานุสนธิ์	ผู้อำนวยการกองกฎหมาย
(๓) นางสาวชนาภัทร ปัทมชนาโชติ	นิติกร

กรมสอบสวนคดีพิเศษ

(๑) นายอังศุเกตุ วิสุทธิ์วัฒนศักดิ์	ผู้อำนวยการสำนักงานสหวิทยาการคดีพิเศษ
(๒) นางกวิสรา เฉลียวศิลป์	รองผู้อำนวยการกองกฎหมาย
(๓) นายปองภพ นิติวรยุทธ	ผู้อำนวยการส่วนที่ปรึกษากฎหมาย กองกฎหมาย
(๔) นายธงชัย สุวรรณาว์ชัย	เจ้าหน้าที่คดีพิเศษชำนาญการพิเศษ กองกฎหมาย
(๕) นายจิรัช ทองผิว	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษชำนาญการพิเศษ กองคดีความมั่นคง

ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(๑) พันตำรวจเอกหญิง พิสมัย ใจหาญ	รองผู้บังคับการ กองคดีอาญา
(๒) พันตำรวจเอก พิสุทธิ์ชัย พลธนะ	ผู้กำกับกลุ่มงานตรวจสอบสำนวน ๓
(๓) พันตำรวจโท ชลิษฐ์ บุญล้อม	รองผู้กำกับกลุ่มงานตรวจสอบสำนวน ๓
(๔) ร้อยตำรวจเอกหญิง วราลัญจ์ ศิริโท	รองสารวัตร กองคดีอาญา
(๕) ว่าที่ร้อยตำรวจเอก ภูมิใจ ไชยพานิช	รองสารวัตร กองคดีอาญา

สมาคมแพทยนิติเวชแห่งประเทศไทย

- นายแพทย์สมิทธิ ศรีสนธิ์

นายกสมาคมแพทยนิติเวชแห่งประเทศไทย

๕. ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีกรรมวิธีการวิสามัญสงวนความเห็น

๖. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีสมาชิกวุฒิสภาเสนอคำแปรญัตติ

จำนวน ๒ คน ดังนี้

๖.๑ นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์

๖.๒ นายมณฑิร บุญตัน

๗. ผลการพิจารณา

๗.๑ ผลการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๗.๑.๑ สรุปผลการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
ในชั้นการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

โดยที่มาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติว่า
“ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับ รัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ผลกระทบ
ที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็น
และการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกชั้นตอน
เมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับแล้ว รัฐพึงจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายทุกกรอบระยะเวลา
ที่กำหนด โดยรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบด้วย เพื่อพัฒนากฎหมายทุกฉบับให้สอดคล้อง
และเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป”

กระทรวงยุติธรรม โดยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพได้ดำเนินการตาม
มาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ครบถ้วน ดังนี้

(๑) วิธีการรับฟังความคิดเห็น

(๑.๑) จัดเวทีรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วน

ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๗ ณ โรงแรมรามาร์การ์เดนส์
กรุงเทพฯ มีผู้เข้าร่วม จำนวน ๑๐๐ คน

ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๘ ณ โรงแรมรามาร์การ์เดนส์
กรุงเทพฯ มีผู้เข้าร่วม จำนวน ๒๐๐ คน

(๑.๒) จัดส่งหนังสือสอบถามความคิดเห็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

(๑.๒.๑) วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ - วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๘ จำนวน

๑๔ หน่วยงาน

(๗)

(๑.๒.๒) วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ จำนวน ๑๓ หน่วยงาน

(๑.๒.๓) วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๙ จำนวน ๑๓ หน่วยงาน

(๑.๓) จัดประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อรับฟังความคิดเห็น เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ณ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ มีหน่วยงานเข้าร่วมประชุม ๑๔ หน่วยงาน

(๑.๔) รับฟังความคิดเห็นผ่านเวทีเสวนา หัวข้อ : พัฒนาการล่าสุดของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. .... เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๑ ณ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

(๑.๕) รับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th เว็บไซต์ www.rlpd.go.th เว็บไซต์ www.humanrightscenter.go.th และ Facebook webpage กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ดังนี้

(๑.๕.๑) วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๖๑ รวม ๒๐ วัน มีผู้เข้าชม จำนวน ๑,๐๕๘ ราย

(๑.๕.๒) วันที่ ๔ - ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๒ รวม ๒๘ วัน โดยมีผู้เข้าชม จำนวน ๖,๑๗๔ ราย

(๑.๕.๓) วันที่ ๑๙ ตุลาคม - ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ รวม ๑๕ วัน โดยมีผู้เข้าชมจำนวน ๑๖๓ ราย

(๑.๖) จัดเวทีเพื่อวิพากษ์ร่างพระราชบัญญัติ ดังนี้

(๑.๖.๑) จัดเวทีประชุมเชิงปฏิบัติการใน ๕ ภูมิภาค จำนวน ๕ ครั้ง มีผู้เข้าร่วมประชุมรวม ๕๖๐ คน

ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๖๒ ณ โรงแรม ฮอติเดย์ อินน์ เชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ มีผู้เข้าร่วมประชุม จำนวน ๑๐๐ คน

ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๒ ณ โรงแรม เซ็นทารา โฮเทล แอนด์ คอนเวนชั่นเซ็นเตอร์ จังหวัดอุดรธานี มีผู้เข้าร่วมประชุม จำนวน ๑๐๐ คน

ครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๒ ณ โรงแรม ซี.เอส. ปัตตานี จังหวัดปัตตานี มีผู้เข้าร่วมประชุม จำนวน ๑๒๐ คน

ครั้งที่ ๔ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๒ ณ โรงแรม มิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่นเซ็นเตอร์ กรุงเทพมหานคร มีผู้เข้าร่วมประชุมจำนวน ๑๓๖ คน

ครั้งที่ ๕ เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๒ ณ โรงแรม แกรนด์แปซิฟิก ซอฟเฟอริน รีสอร์ทแอนด์ สปา จังหวัดเพชรบุรี มีผู้เข้าร่วมประชุม จำนวน ๑๐๔ คน

(๑.๖.๒) การประชุมคณะอนุกรรมการด้านสิทธิมนุษยชนและสิทธิเสรีภาพ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๓ ณ ห้องประชุมหมายเลข ๒๔๐๓ ชั้น ๒๔ อาคารสุขประพฤติ มีผู้เข้าร่วมประชุม จำนวน ๒๐ คน

(๑.๖.๓) การประชุมเพื่อวิพากษ์ร่างพระราชบัญญัติเวทีสำหรับเจ้าหน้าที่ฝ่ายความมั่นคง เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ณ โรงแรมแกรนด์ เมอร์เคียว กรุงเทพฯ ฟอรั่ม มีผู้เข้าร่วมประชุม จำนวน ๘๒ คน

(๒) พื้นที่กลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

(๒.๑) หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

(๒.๑.๑) กระทรวงกลาโหม

(๒.๑.๒) กระทรวงมหาดไทย

(๒.๑.๓) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

(๒.๑.๔) กระทรวงพลังงาน

(๒.๑.๕) กระทรวงสาธารณสุข

(๒.๑.๖) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(๒.๑.๗) สำนักงานอัยการสูงสุด

(๒.๑.๘) สำนักงานศาลยุติธรรม

(๒.๑.๙) สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ

(๒.๑.๑๐) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๒.๑.๑๑) กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร

(๒.๑.๑๒) ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้

(๒.๑.๑๓) ฝ่ายกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม คณะรักษา

ความสงบแห่งชาติ

(๒.๑.๑๔) สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน

(๒.๒) นักวิชาการ

(๒.๓) ภาคประชาสังคม

(๒.๔) ประชาชนทั่วไป

(๓) เปิดเผยแพร่ผลการรับฟังความคิดเห็น การวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติผ่านเว็บไซต์ของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ www.rlpd.go.th และหลักเกณฑ์การตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist)

๗.๑.๒ สรุปผลการดำเนินการตามมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ในขั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา

ในขั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญได้นำข้อมูลที่ได้จากการรับฟังความคิดเห็น การวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัตินี้รวมถึงการเปิดเผยข้อมูลต่อประชาชนและหลักเกณฑ์การตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist) มาประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

นอกจากนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญยังได้เชิญผู้แทนจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูลและข้อคิดเห็น รวมทั้งจัดสัมมนารับฟังความเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นुकคคสุญหาย พ.ศ. .... เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ณ ห้องประชุม ๔๐๒ - ๔๐๓ อาคารรัฐสภา มีผู้เข้าร่วมประชุม จำนวน ๑๒๗ คน เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมาธิการวิสามัญด้วย

๗.๒ การพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้า

ด้วยประธานวุฒิสภาพิจารณาเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นुकคคสุญหาย พ.ศ. .... เป็นร่างพระราชบัญญัติซึ่งสภาผู้แทนราษฎรมิมีมติรับหลักการในวาระที่หนึ่งแล้วและมีความจำเป็นเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะจึงมอบหมายให้คณะกรรมาธิการการกฎหมาย การยุติธรรม และการตำรวจ วุฒิสภา และคณะกรรมาธิการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพ และการคุ้มครองผู้บริโภค วุฒิสภา พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

คณะกรรมาธิการวิสามัญได้นำผลการพิจารณาศึกษาล่วงหน้าของคณะกรรมาธิการการกฎหมาย การยุติธรรม และการตำรวจ วุฒิสภา และคณะกรรมาธิการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพ และการคุ้มครองผู้บริโภค วุฒิสภา มาใช้ประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วยแล้ว

๗.๓ ผลการพิจารณา

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๑ บททั่วไป</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕</u>	มีการแก้ไข

มาตรา ๖

นายมนเชียร บุญตัน

คณะกรรมการการตัดออก

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๖ ผู้ใดเป็นเจ้าของหน้าที่ของรัฐลงโทษหรือกระทำด้วยประการใดที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ รวมถึงการบำบัดรักษาตามกฎหมายโดยปราศจาก ความยินยอมโดยสมัครใจและโดยได้รับข้อมูลข่าวสาร อันเป็นเหตุให้ผู้อื่นถูกลดทอนคุณค่าหรือละเมิด สิทธิขั้นพื้นฐานความเป็นมนุษย์ หรือเกิดความเจ็บปวดหรือความทุกข์ทรมานแก่ร่างกายหรือจิตใจ ที่มีใช้ การกระทำความผิดตามมาตรา ๕ ผู้นั้นกระทำความผิดฐานกระทำการที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยี ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

..... ฯลฯ.....”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘

มีการแก้ไข

มาตรา ๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓

มีการแก้ไข

หมวด ๒ คณะกรรมการป้องกันและปราบปราม

ไม่มีการแก้ไข

การทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย

มาตรา ๑๔

มีการแก้ไข

นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๑๔ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย” ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวง การต่างประเทศ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม อัยการสูงสุด และนายกสภานายความ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง จากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านสิทธิมนุษยชนจำนวนสี่คน ด้านการแพทย์จำนวนหนึ่งคน และด้านจิตวิทยาจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

- (๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เป็นประธานกรรมการ
- (๒) ปลัดกระทรวงยุติธรรม เป็นรองประธานกรรมการ
- (๓) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงมหาดไทย อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และผู้บัญชาการตำรวจนครบาล
- (๔) กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่รับทราบสรรหาจำนวนเจ็ดคน ดังต่อไปนี้
  - (ก) ผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้าน สิทธิมนุษยชนจำนวนสองคน และด้านกฎหมายจำนวนหนึ่งคน
  - (ข) แพทย์ทงนิติเวชศาสตร์จำนวนหนึ่งคน และแพทย์ทงจิตเวชศาสตร์ จำนวนหนึ่งคน
  - (ค) ผู้เสียหายหรือผู้แทนผู้เสียหายจำนวนสองคน

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๕ คณะกรรมการคัดออก

นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์ ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๑๕ เมื่อมีกรณีที่ต้องสรรหาผู้สมควรได้รับทราบแต่งตั้งเป็นกรรมการ ตามมาตรา ๑๔ (๔) ให้มีคณะกรรมการสรรหาคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

- (๑) ประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นประธานกรรมการสรรหา
- (๒) ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร เป็นกรรมการสรรหา
- (๓) นายคสภทนายความ เป็นกรรมการสรรหา
- (๔) ผู้แทนพรรคการเมืองทุกพรรคที่มีสมาชิกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคละหนึ่งคนซึ่งเลือกกันเองให้เหลือแปดคน โดยมรสภพรรคการเมืองฝ่ายรัฐสภาสี่คน และพรรคการเมืองฝ่ายค้านจำนวนสี่คน เป็นกรรมการสรรหา

ให้เลขานุการสภาผู้แทนราษฎรเป็นเลขานุการคณะกรรมการสรรหา และให้สำนักงาน เลขานุการสภาผู้แทนราษฎรปฏิบัติหน้าที่เป็นหน่วยธุรการของคณะกรรมการสรรหา

ให้พรรคการเมืองตาม (๔) เลือกกันเองให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ มีเหตุให้ต้องมีพรรคสรรหากรรมการตามมาตรา ๑๔ (๔)

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการสรรหาหรือกรรมการสรรหาตาม (๒)

และ (๔) หรือมีกรมการสรรหาตมวรสทหนึ่งไม่ครบไม่ชัดด้วยเหตุใด ให้คณะกรมการสรรหาแห่งที่มีอยู่ปฏิบัติหน้าที่และใช้อำนาจไปพลางก่อน โดยในระหว่างนั้นให้ถือว่าคณะกรมการสรรหาประกอบด้วยกรมการสรรหาแห่งที่มีอยู่

ให้คณะกรมการสรรหาที่มีหน้าที่พิจารณาคัดเลือกบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ หรือความสามารถที่เหมาะสมจะเป็นกรมการตมวรสท ๑๔ (๔) รวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตมวรสท ๑๖ ตมจนวนอนที่ตมวรสทโดยให้คํานึงถึงครมมีส่วนร่วมของหญิงและชาย เพื่อเสนอให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพร้อมความยินยอมของผู้ได้รับพรเสนอชื่อนั้น รวมทั้งเอกสารหรือหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าผู้ได้รับพรเสนอชื่อเป็นผู้ที่เหมาะสมกับครมเป็นกรมการ ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาดตมวรสทตม

มติในการคัดเลือกตมวรสทห้ ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจนวนกรมการสรรหาทั้งหมดแห่งที่มีอยู่”

คณะกรรมการได้ตัดออกแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๖

ไม่มีการแก้ไข

นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๑๖ กรรมการตมวรสท ๑๔ (๔) ผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งบริหารในพรรคการเมือง
- (๕) ไม่เป็นผู้อยู่ระหว่างถูกสั่งให้พักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน
- (๖) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะกระทำผิดวินัย
- (๗) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก รวมทั้งคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกแต่ให้รอการลงโทษหรือรอการกำหนดโทษ เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท
- (๘) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ”

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๗

ไม่มีการแก้ไข

นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๑๗ กรรมการ**ตมขมตสร** ๑๔ (๔) ผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่ง เพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้”

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๘

ไม่มีการแก้ไข

นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๑๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการ**ตมขมตสร** ๑๔ (๔) ผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖”

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๙

มีการแก้ไข

นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๑๙ ในกรณีที่กรรมการ**ตมขมตสร** ๑๔ (๔) ผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้แต่งตั้งกรรมการ**แทนตำแหน่งที่ว่าง** ผู้ทรงคุณวุฒิภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน เว้นแต่วาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยยี่สิบเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้ และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

ในกรณีที่กรรมการ**ตมขมตสร** ๑๔ (๔) ผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการ**ตมขมตสร**หนึ่ง ผู้ทรงคุณวุฒิ”

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

<u>มาตรา ๒๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๒</u>	มีการแก้ไข
<u>หมวด ๓ การป้องกันการทรمان และการกระทำให้นुकคลสูญหาย</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๓</u>	คณะกรรมการธิการตัดออก
<u>มาตรา ๒๔</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๗</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๙</u>	คณะกรรมการธิการตัดออก
<u>มาตรา ๓๐</u>	คณะกรรมการธิการตัดออก
<u>มาตรา ๓๑</u>	มีการแก้ไข
<u>หมวด ๔ การดำเนินคดี</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๒</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๓</u>	มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๓๔</u>	คณะกรรมการสิทธิการตัดออก
<u>มาตรา ๓๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๖</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๗</u>	มีการแก้ไข
<u>หมวด ๕ บทกำหนดโทษ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๙</u>	คณะกรรมการสิทธิการตัดออก
<u>มาตรา ๔๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๑</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๒</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๕</u>	มีการแก้ไข
<u>บทเฉพาะกาล</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๖</u>	ไม่มีการแก้ไข

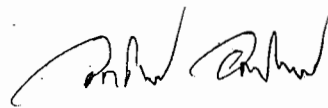
๘. ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการวิชาการ

คณะกรรมการวิชาการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. .... เห็นควรตั้งข้อสังเกตเพื่อเสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณา ดังนี้

๘.๑ หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องควรเตรียมการจัดทำกฎ ระเบียบ และแนวทางปฏิบัติเพื่อรองรับการบังคับใช้กฎหมาย และจัดให้มีหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติงานให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีมาตรฐานเดียวกัน เช่น การบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการควบคุมตัว ข้อมูลส่วนบุคคล สถานที่ควบคุมตัว ลักษณะการควบคุมตัว หลักสูตรอบรมแพทย์และบุคลากรทางการแพทย์เกี่ยวกับการตรวจสภาพร่างกายและจิตใจ การจัดทำบันทึกหลักฐานทางการแพทย์ การบันทึกข้อมูลการตรวจวินิจฉัยทางกาย การบันทึกข้อมูลการตรวจวินิจฉัยทางจิตใจ และการให้ความเห็นทางการแพทย์ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุผลตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

๘.๒ ในกรณีที่ผู้ถูกควบคุมตัวหรือญาติของผู้ถูกควบคุมตัวเห็นว่าอาจมีการกระทำความผิดในระหว่างการควบคุมตัว ควรเปิดโอกาสให้มีการตรวจสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ถูกควบคุมตัวภายหลังการปล่อยตัวโดยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญของหน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่แพทย์ในหน่วยงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐรับผิดชอบการควบคุมตัวได้ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความโปร่งใสและสร้างความเชื่อมั่นให้แก่สังคม โดยรัฐควรสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินภารกิจด้านการตรวจวินิจฉัยเพื่อเป็นหลักฐานทางการแพทย์ประกอบการดำเนินคดีดังกล่าวด้วย

๙. คณะกรรมการวิชาการวิสามัญได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมรวมทั้งข้อสังเกตมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นางวรารัตน์ อติแพทย์)

เลขานุการคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
การทรมานและการกระทำทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ....
วุฒิสภา

(ก)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย

พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำ
ให้บุคคลสูญหาย

เหตุผล

โดยที่การทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหายซึ่งกระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรงที่ไม่อาจกระทำได้อะไรในสถานการณ์ใด ๆ ดังนั้น เพื่อยกระดับและเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย รวมทั้งการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของ ประเทศไทย สมควรกำหนดฐานความผิด มาตรการป้องกันและปราบปราม และมาตรการเยียวยา ผู้ได้รับความเสียหาย ตลอดจนมาตรการอื่นที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับอนุสัญญาต่อต้านการทรมาน และการประตบัติหรือการลงโทษอื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี และอนุสัญญาระหว่าง ประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการบังคับให้หายสาบสูญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(ข)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการบังคับบุคคลให้สูญหาย

พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการบังคับบุคคลให้สูญหาย

เหตุผล

โดยที่การทรมาน การกระทำที่โหดร้ายไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และการบังคับบุคคลให้สูญหายซึ่งกระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรง ซึ่งไม่อาจยกเว้นให้กระทำได้ไม่ว่าสถานการณ์ใด ๆ อีกทั้งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้รัฐ มีหน้าที่คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของบุคคลจากการถูกค้นตัว จับ คุมขัง หรือถูกกระทำการใด อันกระทบกระเทือนต่อเสรีภาพในชีวิตและร่างกายเกินสมควรแก่เหตุผลที่กฎหมายกำหนด ยิ่งไปกว่านั้น การทรมาน ทารุณกรรม หรือการลงโทษด้วยวิธีโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรมนั้นจะกระทำมิได้ ประกอบกับประเทศไทย ได้เข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาต่อต้านการทรมานหรือการประติบัติ หรือการลงโทษอื่นที่โหดร้ายไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี และได้ลงนามอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการบังคับ ให้หายสาบสูญ จึงต้องมีบทบัญญัติที่กำหนดฐานความผิดเป็นการเฉพาะ ตลอดจนมีมาตรการป้องกันและปราบปราม มาตรการเยียวยาผู้เสียหาย และมาตรการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถปฏิบัติตามข้อบทในอนุสัญญาดังกล่าว ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็นการยกระดับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยให้เทียบเท่าสากล และสอดคล้องกับหลักการของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

(ค)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำทำให้บุคคลสูญหาย

พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำทำให้บุคคลสูญหาย โดยกำหนดให้การค้นตัว จับ คမ်းขัง หรือกระทำการใดอันกระทบกระเทือนต่อเสรีภาพในร่างกายของบุคคลจะต้องมีการแจ้งสิทธิและจัดทำบันทึกการควบคุมตัวตามที่กฎหมายนี้กำหนดโดยไม่เลือกปฏิบัติ รวมทั้งกำหนดให้ศาลยุติธรรมเป็นกลไกสำคัญในการตรวจสอบการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันกระทบกระเทือนต่อเสรีภาพในร่างกายของบุคคล สร้างระบบความพร้อมรับผิด (accountability) และลบล้างวัฒนธรรมปล่อยให้คนผิดลอยนวล (impunity) ตลอดจนมีกลไกสนับสนุนช่วยเหลือให้ผู้ได้รับความเสียหายได้รับความเป็นธรรม ผ่านการช่วยเหลือทางกฎหมายเพื่อติดตามตรวจสอบและนำตัวผู้ที่เกี่ยวข้องมาเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญา และมาตรการชดเชยฟื้นฟูและเยียวยาความเสียหายทางร่างกาย จิตใจและสังคม และการป้องกันไม่ให้เกิดกรณีซ้ำอีก

เหตุผล

โดยที่การทรมาน การกระทำหรือการลงโทษที่โหดร้ายไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี และการกระทำทำให้บุคคลเสียหายซึ่งกระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรง ซึ่งไม่อาจยกเว้นให้กระทำได้ว่าสถานการณ์ใด ๆ อีกทั้งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้รัฐมีหน้าที่คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของบุคคลจากการถูกค้นตัว จับ คမ်းขัง หรือถูกกระทำการใดอันกระทบกระเทือนต่อเสรีภาพในร่างกายเกินสมควรแก่เหตุผลที่กฎหมายกำหนด ยิ่งไปกว่านั้น การทรมาน ทารุณกรรม หรือการลงโทษด้วยวิธีโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรมนั้นจะกระทำมิได้ ประกอบกับประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการปฏิบัติ หรือการลงโทษอื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี และได้ลงนามอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการบังคับให้หายสาบสูญ จึงต้องมีบทบัญญัติที่กำหนดฐานความผิดเป็นการเฉพาะ ตลอดจนมีมาตรการป้องกันและปราบปราม มาตรการเยียวยาผู้ได้รับความเสียหาย และมาตรการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถปฏิบัติตามข้อบทในอนุสัญญาดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็นการยกระดับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยให้เทียบเท่าสากล และสอดคล้องกับหลักการของรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายสุทัศน์ เงินหมื่น กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

(ง)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นุญชญา

พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นุญชญา

เหตุผล

โดยที่การทรมาน การกระทำที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และการกระทำให้นุญชญาซึ่งกระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรง ซึ่งไม่อาจยกเว้นให้กระทำได้ไม่ว่าสถานการณ์ใด ๆ อีกทั้งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้รัฐ มีหน้าที่คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของบุคคลจากการถูกค้นตัว จับ คุมขัง หรือถูกกระทำการใด อันกระทบกระเทือนต่อเสรีภาพในร่างกายเกินสมควรแก่เหตุผลที่กฎหมายกำหนด ยิ่งไปกว่านั้น การทรมาน ทารุณกรรม หรือการลงโทษด้วยวิธีโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรมนั้นจะกระทำมิได้ ประกอบกับ ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการประติบัติ หรือการลงโทษอื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี และได้ลงนามอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคน จากการบังคับให้หายสาบสูญ จึงต้องมีบทบัญญัติที่กำหนดฐานความผิดเป็นการเฉพาะ ตลอดจนมีมาตรการ ป้องกันและปราบปราม มาตรการเยียวยาผู้เสียหาย และมาตรการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถปฏิบัติ ตามข้อบทในอนุสัญญาดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็นการยกระดับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ในประเทศไทยให้เทียบเท่าสากล และสอดคล้องกับหลักการของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายสิระ เจนจาคะ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำใ้บุคคลสูญหาย
พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทรมาน
และการกระทำใ้บุคคลสูญหาย

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๒ ~~และมาตรา ๓๓~~ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำใ้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อให้ความคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการทรมานและการกระทำใ้บุคคลสูญหายซึ่งกระทำ
โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายเพื่อป้องกัน ปราบปราม
และเยียวยาผู้ได้รับความเสียหายจากการกระทำในลักษณะดังกล่าว ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้
สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
การทรมานและการกระทำใ้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวัน
นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ได้รับความเสียหาย” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย หรือจิตใจ จากการทรมาน ครอบครองหรือหน่วงเหนี่ยว ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือการกระทำที่บุคคลสูญหาย และให้หมายความรวมถึงสามี ภรรยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน ผู้ซึ่งอยู่กิน กันฉันสามีภรรยาซึ่งมิได้จดทะเบียนสมรส ผู้อุปการะและผู้อยู่ในอุปการะของผู้ถูกกระทำให้สูญหาย

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า บุคคลซึ่งใช้อำนาจรัฐหรือได้รับมอบอำนาจ หรือได้รับการแต่งตั้ง อนุญาต สนับสนุน หรือยอมรับโดยตรงหรือโดยปริยาย จากผู้มีอำนาจรัฐ ให้ดำเนินการตามกฎหมาย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทรมาน และการกระทำที่บุคคลสูญหาย

“ควบคุมตัว” หมายความว่า การจับ คุมตัว ชัง กักตัว กักขัง หรือกระทำด้วย ประการอื่นใดในทำนองเดียวกันอันเป็นการจำกัดเสรีภาพในร่างกายของบุคคล

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ ผู้ใดเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำด้วยประการใดให้ผู้อื่นเกิดความเจ็บปวด หรือความทุกข์ทรมานอย่างร้ายแรงแก่ร่างกายหรือจิตใจ เพื่อวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ได้มาซึ่งข้อมูลหรือคำรับสารภาพจากผู้ถูกกระทำหรือบุคคลที่สาม

(๒) ลงโทษผู้ถูกกระทำเพราะเหตุอันเกิดจากการกระทำหรือสงสัยว่ากระทำ ของผู้นั้นหรือบุคคลที่สาม

(๓) ช่มชู้หรือขู่เข็ญผู้ถูกกระทำหรือบุคคลที่สาม

(๔) เหตุผลอื่นใดบนพื้นฐานของทศเลือกปฏิบัติไม่ว่ารูปแบบใด

ผู้นั้นกระทำความผิดฐานกระทำทรมาน

มาตรา ๖ ผู้ใดเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐลงโทษหรือครอบงำด้วยประการใดที่หน่วงเหนี่ยว ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ อันเป็นเหตุให้ผู้อื่นถูกกดขี่หรือละเมิด สิทธิขั้นพื้นฐานความเป็นมนุษย์ หรือเกิดความเจ็บปวดหรือความทุกข์ทรมานแก่ร่างกายหรือ สติใจ ที่มีใช้ประกอบกระทำผิดตามมาตรา ๕ ผู้นั้นกระทำความผิดฐานกระทำทรมานที่หน่วงเหนี่ยว ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

การกระทำทรมานวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงอันตรายเป็นผลปกติหรือสืบเนื่องสวค การลงโทษทัณฑ์ขบถที่ชอบด้วยกฎหมาย

มาตรา ๗ ผู้ใดเป็นเจ้าของหน้าที่ของรัฐควบคุมตัวหรือลักพาบุคคลใด โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ปฏิเสธว่ามีได้กระทำการดังกล่าว หรือปกปิดชะตากรรมหรือสถานที่ปรากฏตัวของบุคคลนั้น ซึ่งส่งผลให้บุคคลนั้นไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย ผู้นั้นกระทำความผิดฐานกระทำให้บุคคลสูญหาย การกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งให้ถือเป็นความผิดต่อเนื่องจนกว่าจะทราบชะตากรรมของบุคคลนั้น

มาตรา ๘ ผู้ใดกระทำความผิดฐานกระทำทรามตามมาตรา ๕ **ศวมผิดฐานกระทำทรามที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีศวมเป็นมนุษย์ตามวรรค ๒** หรือความผิดฐานกระทำให้บุคคลสูญหายตามมาตรา ๗ นอกราชอาณาจักร ต้องรับโทษในราชอาณาจักร ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ โดยให้นำความในมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๙ การกระทำความผิดฐานกระทำทรามตามมาตรา ๕ และการกระทำ ความผิดฐานกระทำให้บุคคลสูญหายตามมาตรา ๗ มีให้ถือว่าเป็นความผิดที่มีลักษณะทางการเมือง ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน และความผิดทางการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือ ระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา

มาตรา ๑๐ ในคดีความผิดฐานกระทำให้บุคคลสูญหายตามมาตรา ๗ ให้ดำเนินการ สืบสวนจนกว่าจะพบบุคคลซึ่งถูกกระทำให้สูญหายหรือปรากฏหลักฐานอันน่าเชื่อว่าบุคคลนั้น ถึงแก่ความตายและทราบรายละเอียดของการกระทำความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิด

มาตรา ๑๑ ในคดีความผิดฐานกระทำทรามตามมาตรา ๕ **หรือศวมผิด ฐานกระทำทรามที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีศวมเป็นมนุษย์ตามวรรค ๒** ซึ่งผู้เสียหายถูกกระทำทรามไม่อยู่ในฐานะที่จะร้องทุกข์หรือกล่าวโทษด้วยตนเองได้ หรือความผิด ฐานกระทำให้บุคคลสูญหายตามมาตรา ๗ ให้สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน ผู้ซึ่งอยู่กินกันฉันสามี ภริยาซึ่งมิได้จดทะเบียนสมรส ผู้อุปการะ และผู้อยู่ในอุปการะของผู้ถูกกระทำทราม ผู้ดูแล**กระทำทราม ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีศวมเป็นมนุษย์** หรือผู้ถูกกระทำให้สูญหาย ตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี เป็นผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาด้วย

มาตรา ๑๒ พฤติการณ์พิเศษใด ๆ ไม่ว่าจะ เป็นภาวะสงครามหรือภัยคุกคาม ที่จะเกิดสงคราม ความไม่มั่นคงทางการเมืองภายในประเทศ หรือสถานการณ์ฉุกเฉินสาธารณะอื่นใด ไม่อาจนำมาอ้างเพื่อให้การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย **กฎหมายนิรโทษกรรมและช่วยเหลือเว้นศวมรับผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ** ตมกฎหมายใดไม่ให้นำมาใช้บังคับด้วย**ศวมผิดตมพระราชบัญญัตินี้**

มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐขู่ไล่ ส่งกลับ หรือส่งบุคคลเป็นผู้ร้ายข้ามแดนไปยังอีกรัฐหนึ่ง หากมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลนั้นจะไปตกอยู่ในอันตรายที่จะถูกกระทำทรมาน คุกคามหรืออันตรายอื่นใด ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือถูกกระทำให้สูญหาย

หมวด ๒

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย

มาตรา ๑๔ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย” ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เป็นประธานกรรมการ
 (๒) ปลัดกระทรวงยุติธรรม เป็นรองประธานกรรมการ
 (๓) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงมหาดไทย อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการทหารสูงสุด และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ นายกษัตราธิราช และประธานสภาการสื่อมวลชนแห่งชาติ

(๔) กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งสมควรได้รับยศสรรเสริญจำนวนสี่คน
 ดังต่อไปนี้

(ก) ผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านสิทธิมนุษยชนจำนวนสองคน และด้านกฎหมาย และด้านนิติวิทยาศาสตร์ สี่คน

(ข) แพทย์ทางนิติเวชศาสตร์จำนวนหนึ่งคน และแพทย์ทางจิตเวชศาสตร์จำนวนหนึ่งคน

(ค) ผู้เสียหายหรือผู้แทนผู้เสียหายจำนวนสองคน
 ให้อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพแต่งตั้งข้าราชการของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๑๕ เมื่อมีกรณีที่จะต้องสรรหาผู้สมควรได้รับยศแต่งตั้งเป็นกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๔) ให้มีคณะกรรมการสรรหาคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

(๑) ประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นประธานกรรมการสรรหา
 (๒) ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร เป็นกรรมการสรรหา
 (๓) นายคสทนายคตวท เป็นกรรมการสรรหา
 (๔) ผู้แทนพรรคการเมืองที่มีสมาชิกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคหนึ่งคนซึ่งเลือกตนเองให้เหลือแปดคน โดยพรรคการเมืองผู้ช่วยรัฐบาลจำนวนสี่คน และพรรคการเมืองฝ่ายค้านจำนวนสี่คน เป็นกรรมการสรรหา

ไว้เลขชวริทการสทพผู้แทนราษฎรเป็นเลขานุการคณะกรรมกรสสทพ และไว้
สำนักงทนเลขชวริทการสทพผู้แทนราษฎรปฏิบัติหน้าที่เป็นหน่วยธุรการของคณะกรรมกรสสทพ
ไว้พรรคคทพเมืองตม (๔) เลือทกันเองไว้แล้วเสร็จสทพในสทมสิบวันนับแต่วันที่มี
เขตไว้ต้องมีพรรคสสทพคทพตมตมตมตม ๑๔ (๔)

ในกรณีนี้ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมกรสสทพหรือกรรมกรสสทพตม (๒)
และ (๔) หรือมีกรรมกรสสทพตมวรสทหนึ่งไม่ครบไม่ไว้ด้วยเหตุใด ไว้คณะกรรมกรสสทพทพทพที่มี
อยู่ปฏิบัติหน้าที่และใช้อำนาจไปพลางก่อน โดยในระหว่างนั้นไว้ถือว่าคณะกรรมกรสสทพ
ประกอบด้วยกรรมกรสสทพทพทพที่มีอยู่

ไว้คณะกรรมกรสสทพมีหน้าที่พิสทจนคัดเลือกบุคคลซึ่งมีความรู้
ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ หรือความสามารถที่เหมาะสมจะเป็นกรรมกรตมตมตมตม ๑๔ (๔)
รวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตมตมตมตม ๑๖ ตมจำนวนที่ต้องมีพรรคสสทพโดยไว้
ค่านึงถึงทรมมีส่วนร่วมของหญิงและชชย เมื่อเสนอไว้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพร้อมความยินยอม
ของผู้ได้รับทรมเสนอชื่อนั้น รวมทั้งเอกสารหรือหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าผู้ได้รับทรมเสนอชื่อ
เป็นผู้ที่เหมาะสมกับทรมเป็นกรรมกร ทนนี้ ทพในททสิบวันนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาตมตมตมตม
มติในทรมคัดเลือกตมตมตมตม ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวน
กรรมกรสสทพทั้งหมดทพทพที่มีอยู่

มาตรา ๑๖ กรรมกรตามมาตรา ๑๔ (๔) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ
ต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น
หรือกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งบริหารในพรรคการเมือง
- (๕) ไม่เป็นผู้อยู่ระหว่างถูกสั่งให้พักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน
- (๖) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ
หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะกระทำผิดวินัย
- (๗) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก รวมทั้งคำพิพากษา
ถึงที่สุดให้จำคุกแต่ให้รอการลงโทษหรือรอการกำหนดโทษ เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำ
โดยประมาท ความผิดลหุโทษ หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท
- (๘) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน
เพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

มาตรา ๑๗ กรรมการตามมาตรา ๑๔ (๔) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่ง เพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๑๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๑๔ (๔) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่กรรมการตามมาตรา ๑๔ (๔) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้แต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน จะไม่แต่งตั้งกรรมการแทนก็ได้ และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

ในกรณีที่กรรมการตามมาตรา ๑๔ (๔) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการตามวาระหนึ่ง

มาตรา ๒๐ คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีหรือหน่วยงานของรัฐให้มีการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือมาตรการอื่นที่จำเป็นตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) กำหนดนโยบาย แผนงาน และมาตรการเพื่อป้องกันและปราบปรามการทรมาน การกระทำหรือการลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และการกระทำที่บุคคลสูญหาย
- (๓) กำหนดนโยบายและมาตรการฟื้นฟูและเยียวยาด้านร่างกายและจิตใจแก่ผู้ได้รับความเสียหายอย่างครอบคลุม โดยคำนึงถึงการทำให้กลับสู่สภาพเดิมเท่าที่จะเป็นไปได้
- (๔) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการช่วยเหลือและเยียวยาผู้ได้รับความเสียหาย ด้านการเงินและจิตใจ รวมถึงการฟื้นฟูระยะยาวทางการแพทย์ให้แก่ผู้ได้รับความเสียหาย โดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง
- (๕) กำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำและการปกปิดการควบคุมตัวบุคคล รวมทั้งมาตรการคุ้มครองผู้แจ้งข้อมูลการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
- (๖) ตรวจสอบข้อมูลและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับทรมาน ทรมานกระทำที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือทรมานกระทำที่บุคคลสูญหาย กับ ติดตาม

ตรวจสอบ และเร่งรัด การดำเนินงานตามนโยบาย แผนงาน มาตรการ และการปฏิบัติการ

ตามพระราชบัญญัตินี้ สวมทั้งสืบและติดตามตรวจสอบข้อร้องเรียน

(๗) ตรวจสอบสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวคนตัวหรือเข้าไปในสถานที่ดังกล่าวโดยพลัน เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีครอบครัวคนตัวหรือครอบครัวคนตัวที่ผิดกฎหมาย พระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในกรณีที่สถานที่ที่สะดวกเข้าไปมิได้อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐและผู้ครอบครองไม่ยินยอมให้เข้าไปได้เมื่อมีหมายของศาล

(๘) พิจารณารายงานสถานการณ์เกี่ยวกับครอบครัวคนตัว ครอบครัวที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และครอบครัวที่ทำให้บุคคลสูญหาย และรายงานผลการดำเนินการประจำปี เสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา และเผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

(๙) แต่งตั้งที่ปรึกษาหรืออนุกรรมการเพื่อปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๑๐) วางระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่ รวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่น โดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

(๑๑) วางระเบียบอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๑ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๒ ให้กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพรับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ และให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ประสานงานและร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และภาคเอกชน ที่เกี่ยวข้อง ในการสืบหา ติดตาม และช่วยเหลือผู้ได้รับความเสียหาย

(๒) สนับสนุนให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทรมาน การกระทำหรือการลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และการกระทำที่บุคคลสูญหาย

(๓) ศึกษา วิจัย และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการทรมาน การกระทำหรือการลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และการกระทำที่บุคคลสูญหาย รวมทั้งให้ความรู้และฝึกอบรมแก่ประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐ

มาตรา ๒๕ เพื่อประโยชน์ของผู้ถูกควบคุมตัว ผู้มีส่วนได้เสียโดยชอบด้วยกฎหมาย ในการเข้าถึงข้อมูลของผู้ถูกควบคุมตัว เช่น ญาติ ผู้แทนหรือทนายความ หรือคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ มีสิทธิร้องขอต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้รับผิดชอบให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกควบคุมตัวตามมาตรา ๒๔

หากเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิเสธที่จะเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกควบคุมตัว ผู้ร้องขอมีสิทธิ ยื่นคำร้องต่อศาลที่ตนเองมีภูมิลำเนา ศาลอาญา หรือศาลจังหวัดแห่งท้องที่ที่เชื่อว่ามีกรรมการ ทรศระหัทที่โหดร้าย ไร่มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีศรัทธาเป็นมนุษย์ หรือพบเห็นผู้ถูกกระทำ ให้สูญหายครั้งสุดท้าย แล้วแต่กรณี เพื่อให้ศาลสั่งเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้

ศาลมีอำนาจสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่งเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับ ผู้ถูกควบคุมตัวตามมาตรา ๒๔ ให้แก่ผู้ร้องขอได้ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูล ผู้ร้องขออาจอุทธรณ์ไปยังศาลอุทธรณ์ คำสั่งศาลอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๖ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบหรือศาลอาจไม่เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับ ผู้ถูกควบคุมตัวตามมาตรา ๒๔ หากผู้นั้นอยู่ภายใต้การคุ้มครองของกฎหมายโดยเป็นผู้อยู่ในอำนาจศาล และการเปิดเผยดังกล่าวอาจละเมิดต่อความเป็นส่วนตัวหรือก่อให้เกิดผลร้ายต่อบุคคล หรือเป็นอุปสรรค ต่อการสืบสวนสอบสวนคดีอาญา

มาตรา ๒๗ เมื่อมีการอ้างว่าบุคคลใดถูกกระทำทรมาณ สู้ศระหัททรที่โหดร้าย ไร่มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีศรัทธาเป็นมนุษย์ หรือถูกกระทำให้สูญหาย บุคคลดังต่อไปนี้มีสิทธิยื่น คำร้องต่อศาลท้องที่ที่มีอำนาจพิจารณาคดีอาญาเพื่อให้มีคำสั่งยุติการกระทำเช่นนั้นทันที

(๑) ผู้ได้รับความเสียหายหรือผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา ๒๕

(๒) พนักงานอัยการ

(๓) ผู้อำนวยการส่วนคดีสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง หรือ นายอำนวยการส่วนคดี ๒๓ หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ซึ่งได้รับมอบหมายจาก ผู้อำนวยการส่วนคดีสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง หรือนายอำนวยการ

(๔) พนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ

(๕) คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมาย

จากคณะกรรมการ

(๖) บุคคลอื่นใดเพื่อประโยชน์ของผู้ได้รับความเสียหาย

เมื่อได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลไต่สวนฝ่ายเดียวโดยพลัน โดยให้ศาลมีอำนาจ เรียกเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุอื่นใดประกอบการไต่สวน หรือสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐนำตัวผู้ถูกควบคุมตัวมาศาลด้วยก็ได้

มาตรา ๒๘ เพื่อประโยชน์ในการยุติการกระทำที่อ้างตามมาตรา ๒๗ และเยียวยา ความเสียหายเบื้องต้น ศาลอาจมีคำสั่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ยุติการทรมาณ หรือศระหัทที่โหดร้าย ไร่มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรี ศรัทธาเป็นมนุษย์

(๒) ให้เปลี่ยนสถานที่ควบคุมตัว

- (๓) ให้ผู้ถูกควบคุมตัวได้พบญาติ นายความ หรือบุคคลอื่นซึ่งไว้วางใจเป็นการส่วนตัว
- (๔) ให้มีการรักษาพยาบาล และการประเมินโดยแพทย์ทางนิติเวชศาสตร์ และแพทย์ทางจิตเวชศาสตร์ที่รับรองโดยแพทยสภา รวมทั้งให้มีการจัดทำบันทึกทางการแพทย์ ตลอดจนการฟื้นฟูร่างกายและจิตใจ
- (๕) ให้เปิดเผยเอกสารบันทึกหรือข้อมูลอื่นใด
- (๖) กำหนดมาตรการอื่นใดที่เหมาะสมเพื่อประโยชน์ในการยุติการทรมาน **ควรกระทำที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์** หรือการกระทำที่บุคคลสูญหาย หรือเหยี่ยวาความเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ได้รับความเสียหาย
- กรณีศาลพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุจำเป็นในการควบคุมตัวต่อไป ให้ศาลสั่งปล่อยตัวผู้ถูกควบคุมตัวไปทันที
- คำสั่งศาลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ผู้ถูกควบคุมตัวถึงแก่ความตาย ให้เจ้าหน้าที่ของอัยการผู้รับผิดชอบแจ้งคณะกรรมการทรมานเพื่อให้มีส่วนร่วมในกรณีติดตามตรวจสอบข้อมูลและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับทรมานในระหว่างควบคุมตัวโดยพลัน

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ปรอทวัดอุณหภูมิของร่างกายผิดปกติเป็นพยานหลักฐานที่ได้มาโดยอาศัยข้อมูลที่เกิดขึ้นหรือได้มาเมื่อสงสัยคดีทรมาน **ควรกระทำที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์** หรือการกระทำที่บุคคลสูญหาย ห้ามมิให้สอบสวนพยานหลักฐานนั้น เว้นแต่เป็นกรณีพิเศษที่สมควรเพื่อวัตถุประสงค์กับผู้กระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๑ ผู้ใดพบเห็นหรือทราบการทรมาน **ควรกระทำที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์** หรือการกระทำที่บุคคลสูญหาย ให้แจ้งพนักงานฝ่ายปกครอง พนักงานอัยการ พนักงานสอบสวน คณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการที่ได้รับมอบหมายโดยไม่ชักช้า

ผู้แจ้งตามวรรคหนึ่ง ถ้าได้กระทำโดยสุจริตไม่ต้องรับผิดชอบทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางวินัย แม้ภายหลังปรากฏว่าไม่มีการกระทำความผิดตามที่แจ้ง

หมวด ๔ การดำเนินคดี

มาตรา ๓๒ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้ามิได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำ ความผิดมายังศาลภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้ นับแต่วันกระทำความผิด เว้นอันขออายุความ สำหรับความผิดตามมาตรา ๗ มิให้เริ่มนับจนกว่าจะทราบชะตากรรมของผู้ถูกกระทำให้สูญหาย

- (๑) สี่สิบปี สำหรับความผิดตามมาตรา ๕ และมาตรา ๗
- (๒) สิบปี สำหรับความผิดตามมาตรา ๒

อายุความสำหรับความผิดตามมาตรา ๗ มิให้เริ่มนับสนกว่าสหราชอาณาจักร
ของผู้กระทำความผิด

มาตรา ๓๓๓ ในกรุงเทพมหานครและจังหวัดอื่นนอกเขตกรุงเทพมหานคร
ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแล้ว ให้พนักงานฝ่ายปกครองชั้นผู้ใหญ่
พนักงานฝ่ายปกครองตำแหน่งตั้งแต่ปลัดอำเภอหรือเทียบเท่าขึ้นไปในสังกัดกรมการปกครอง
กระทรวงมหาดไทย พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ และพนักงานอัยการ เป็นพนักงานสอบสวน
มีอำนาจสอบสวนและรับผิดชอบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และดำเนินคดี
ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้และความผิดอื่นที่เกี่ยวข้องกันให้คดีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
เป็นคดีพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนคดีพิเศษทำตรวจสอบสวนคดีความผิด
ตามพระราชบัญญัตินี้คดีใด ให้คดีนั้นเป็นคดีพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ
ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมสอบสวนคดีพิเศษเป็นผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด
ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
เป็นผู้มีอำนาจสืบสวนสอบสวน

กรณีตรวจสอบสวนโดยหน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่พนักงานอัยการ ให้พนักงานสอบสวน
ผู้รับผิดชอบแห่งคดีให้พนักงานอัยการทราบ เพื่อเข้าตรวจสอบหรือกำกับตรวจสอบสวน
ทันทีในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมสอบสวนคดีพิเศษและพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญาเป็นผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อัยการสูงสุด
เป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบหรือจะมอบหมายหน้าที่นั้นให้พนักงานอัยการเป็นผู้รับผิดชอบ
ทำการสอบสวนแทนก็ได้ โดยให้มีหน้าที่และอำนาจในการสอบสวนเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวน
ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา รวมทั้งหน้าที่และอำนาจประการอื่นที่กฎหมายบัญญัติไว้
ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของพนักงานอัยการ และในกรณีที่อัยการสูงสุดมอบหมายให้พนักงานอัยการคนใด
เป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ เมื่อพนักงานอัยการผู้รับผิดชอบในการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวน
เสร็จแล้ว ให้ทำความเห็นตามมาตรา ๑๔๐ มาตรา ๑๔๑ หรือมาตรา ๑๔๒ แห่งประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา ส่งพร้อมสำนวนไปยังอัยการสูงสุด

ในกรณีไม่แน่ใจว่าพนักงานสอบสวนท้องที่ใดหรือหน่วยงานใด เป็นพนักงานสอบสวน
ผู้รับผิดชอบ ให้อัยการสูงสุดหรือผู้หัวหน้าตรวจเห็นผู้ชี้ขาดให้นำความในหมวด ๓ การสืบสวน
และสอบสวนคดีพิเศษ ตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษมาใช้บังคับแก่การสืบสวนสอบสวน
ตามวรรคสองและวรรคสามด้วยโดยอนุโลม

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นเจ้าพนักงานของรัฐตาม
กฎหมายประจักษ์ธรรมนูญแล้วด้วยควรปล่อยคืนและปราบปรามควรทูลลิต และอยู่ในหน้าที่
และอำนาจของคณะกรรมการปล่อยคืนและปราบปรามควรทูลลิตแห่งชาติ ให้พนักงานสอบสวน
ผู้รับผิดชอบดำเนินคดีต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้ และแจ้งให้คณะกรรมการปล่อยคืนและปราบปราม
ควรทูลลิตแห่งชาติทราบ

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง ให้ส่งสำนวนคดีสอบสวนพร้อมทั้งคำสั่งให้อัยการสูงสุดเพื่อชี้ขาดโดยเร็ว

มาตรา ๓๕ ให้หน่วยงานที่มีอำนาจสืบสวนสอบสวนในคดีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้รายงานให้ผู้ได้รับความเสียหายทราบถึงผลความคืบหน้าของคดีอย่างต่อเนื่อง และให้คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ มีหน้าที่และอำนาจติดตามผลความคืบหน้าของคดีและดำเนินมาตรการต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพและความปลอดภัย ชดเชย เยียวยา และฟื้นฟูความเสียหายทางร่างกายและจิตใจ ให้คำปรึกษาแนะนำด้านกฎหมาย และสนับสนุนช่วยเหลือด้านการดำเนินคดี โดยการมีส่วนร่วมจากผู้ได้รับความเสียหาย

มาตรา ๓๖ เพื่อประโยชน์ในการช่วยเหลือผู้ได้รับความเสียหาย ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการแจ้งให้ผู้ได้รับความเสียหายทราบในโอกาสแรกถึงสิทธิที่จะเรียกค่าสินไหมทดแทนอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และสิทธิที่จะได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมาย

ในกรณีที่ผู้เสียหายมีสิทธิและประสงค์ที่จะเรียกค่าสินไหมทดแทนดังกล่าว ในวรรคหนึ่งให้พนักงานอัยการเรียกค่าสินไหมทดแทนแทนผู้เสียหายด้วย

มาตรา ๓๗ ให้ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบเป็นศาลที่มีเขตอำนาจเหนือคดีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และให้รวมถึงคดีซึ่งผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นบุคคลซึ่งอยู่ในอำนาจศาลทหารในขณะกระทำความผิดด้วย

หมวด ๕ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๘ ผู้กระทำความผิดฐานกระทำตามมาตรา ๕ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสามแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงห้าแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงสามสิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๓๙ ผู้กระทำความผิดฐานกระทำความผิดที่มิได้ระวางโทษจำคุกน้อยกว่าสิบปี หรือย่ำแย่คดีคดีความเป็นมนุษย์ตมมาตรา ๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๐ ผู้กระทำความผิดฐานกระทำให้บุคคลสูญหายตามมาตรา ๗ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสามแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงห้าแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงสามสิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๔๑ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๓๙ เป็นการกระทำแก่บุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปี หญิงมีครรภ์ ผู้พิการทางร่างกายหรือจิตใจ หรือผู้ซึ่งพึ่งตนเองมิได้ เพราะอายุหรือความป่วยเจ็บ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้นกึ่งหนึ่ง

ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๔๐ เป็นการกระทำแก่บุคคลตามวรรคหนึ่ง ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้นกึ่งหนึ่ง

มาตรา ๔๒ ผู้ใดสมคบเพื่อกระทำความผิดตามมาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ หรือมาตรา ๔๑ ต้องระวางโทษหนึ่งในสามของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ถ้าได้มีการกระทำความผิดเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกันตามวรรคหนึ่ง ผู้สมคบกันนั้นต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ในกรณีที่ความผิดได้กระทำถึงขั้นลงมือกระทำความผิด แต่เนื่องจากการเข้าขัดขวางของผู้สมคบทำให้การกระทำนั้นกระทำไปไม่ตลอดหรือกระทำไปตลอดแล้วแต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล ศาลจะลงโทษผู้สมคบที่กระทำการขัดขวางนั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดเพียงใดก็ได้

มาตรา ๔๓ ผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดตามมาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ หรือมาตรา ๔๑ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น

มาตรา ๔๔ ถ้าผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ วรรคสอง มาตรา ๔๒ หรือมาตรา ๔๓ ช่วยให้มีการค้นพบผู้ถูกกระทำให้สูญหายก่อนศาลชั้นต้นพิพากษา โดยผู้นั้นมีได้รับอันตรายสาหัสหรือตกอยู่ในภาวะอันใกล้จะเป็นอันตรายต่อชีวิต หรือให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์ในการดำเนินคดี ศาลจะลงโทษผู้กระทำความผิดน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดเพียงใดก็ได้

มาตรา ๔๕ ผู้บังคับบัญชาผู้ใดทราบว่ามีผู้ใต้บังคับบัญชาซึ่งอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของตนจะกระทำหรือได้กระทำความผิดตามมาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ หรือมาตรา ๔๑ และไม่ดำเนินการที่จำเป็นและเหมาะสม เพื่อป้องกันหรือระงับการกระทำความผิด หรือไม่ดำเนินการหรือส่งเรื่องให้ดำเนินการสอบสวนและดำเนินคดีตามกฎหมาย ต้องระวางโทษกึ่งหนึ่งของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ผู้บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่งจะต้องเป็นผู้ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบและมีอำนาจควบคุมการกระทำซึ่งเกี่ยวข้องกับความผิดฐานกระทำความผิด **ความผิดฐานกระทำผิดรั่วไหล** **รั่วไหลยุทธวิธี** หรือ **รั่วไหลข้อมูลสำคัญ** หรือความผิดฐานกระทำให้บุคคลสูญหาย

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๖ ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับแก่การกระทำให้บุคคลสูญหาย
ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับโดยอนุโลม

.....

.....

สรุปผลการดำเนินงาน

การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ....

ของ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมาน

และการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ....

วุฒิสภา

คณะกรรมการวิสามัญได้มีการประชุมเพื่อพิจารณา จำนวน ๒๐ ครั้ง ดังนี้

- ครั้งที่ ๑ วันจันทร์ที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕
- ครั้งที่ ๒ วันจันทร์ที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๕
- ครั้งที่ ๓ วันจันทร์ที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๕
- ครั้งที่ ๔ วันจันทร์ที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๕
- ครั้งที่ ๕ วันจันทร์ที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๕
- ครั้งที่ ๖ วันจันทร์ที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๕
- ครั้งที่ ๗ วันจันทร์ที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๕
- ครั้งที่ ๘ วันจันทร์ที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๕
- ครั้งที่ ๙ วันจันทร์ที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๕
- ครั้งที่ ๑๐ วันจันทร์ที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๕
- ครั้งที่ ๑๑ วันจันทร์ที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๕
- ครั้งที่ ๑๒ วันจันทร์ที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๕
- ครั้งที่ ๑๓ วันพฤหัสบดีที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๕
- ครั้งที่ ๑๔ วันจันทร์ที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๕
- ครั้งที่ ๑๕ วันพฤหัสบดีที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๕
- ครั้งที่ ๑๖ วันจันทร์ที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕
- ครั้งที่ ๑๗ วันอังคารที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๕
- ครั้งที่ ๑๘ วันจันทร์ที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๕
- ครั้งที่ ๑๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕
- ครั้งที่ ๒๐ วันจันทร์ที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๕

*****

